

‘నువ్వేం చేసేవో నీకు తెలుసా?’
 ‘నా పరిస్థితిలో వున్నవాళ్ళంతా చేసేనే. ఇందులో వింతేముంది?...’ ఎంత భావగర్భితమైన వాక్యాలు! అన్నాడు గోపాలం. గోడమీద ఆంతుకుముండవరో రాసిన రాతలు చూపిస్తూ, శారద కేమీ అర్థంకాక చూస్తోంది. ఆతనికి తోచిన పేయి అర్థాలలోనూ ఒక్కటే ఆమెకు తోచలేదని ఆమె ముఖమే తెలుపుతుంది. చకోటల్లో, గదిలో, మంచంపక్క గోడ మీద ఏ సోమరిపోతులో వినోవార్థం రాసు క్రింది వుంటారు!! ఇంతలో చకోటలు కుర్రాడు శ్రేలో కాఫీతెచ్చి, శేదిలు మీద పెట్టి వెళ్ళిపోయేడు. ఇద్దరూ కాఫీ త్రాగడానికి కూర్చున్నారు. గోపాలం ఒక కప్పులోపోసి శారదముందు పెట్టేడు. తాను త్రాగబోయి, నాలుక కాల్చి, ప్రక్కన

పెట్టేడు. ఆ నెచ్చని కాఫీనుండి లేచే ఆవిరి అతని మనోభావాలతో కలిసి పైకి ప్రాకిపోతుంది. ఏయే సంఘటనలు ఎలాగ ఉచ్చవశకు దారితీసి తన్నింతవరకూ తీసుకు వచ్చేయో గోపాలం ఆలోచిస్తున్నాడు.
 * * * * *
 నాలుగేళ్ళక్రితం గోపాలం, శారద బి. ఏ సీనియరులో వుండేవాళ్ళు. ఏ **అనలఅనలఅనలఅనలఅనలఅనలఅనల** **శ్రీ జయంతి శ్రీ రామమూర్తి** **అనలఅనలఅనలఅనలఅనలఅనలఅనల** ముహూర్తాన పరస్పరం తెలుసుకున్నారో గాని స్వేపాం జన్మాంతరభాంభవ్యంలాగ యేర్పడింది. వీదినమైనా శారద క్లాసుకి ఆలస్యంగా వస్తే, గోపాలానికి పాఠమే తెలిసేది కాదు. శరీరం బెంచుమీదవున్నా అతని నువ్వన్న గాలిలో విహారించేది.

సాయంత్రం శారదను కలుసుకోకుండా ఇంటికి పోయేవాడుకాదు. శని ఆదివారాల తనికి గడపడం దుర్భర మనిపించేది. సోమ వారం ఉదయం అతనికో ఉగాది. ఇక శారదా యేమాత్రం తీసిపోలేదు. క్లాసులో ఎవరితోనూ మాట్లాడని శారద గోపాలంతో చనువుగా మాట్లాడేది. అతని నోట్సుపుస్తకాలు తరచు తీసుకువెడుతుండేది. ఆతనికి తన పుస్తకా లీస్తుండేది. కాలేజీ విడిచి పెట్టేక చాలానేపు లోకాఫీనామాఝం విషయమై దలచింది. అతడు టెన్నిస్ పంచేలు గెలిచినప్పట్లా అభివందిస్తుండేది. తోటివిద్యార్థిను అతన్ని గురించి ఏమి చెప్పగా మాట్లాడినా, ఆమె అతని పక్షాన్నే వాదించేది. ఆ విషయా లతనికి తెలుసు. గేమ్సు రిప్రజం టేటివ్ ని ఎన్నుకోవాలి. శారద గోపాలం తరపున కేన్యావ్ చేసేది వోట్లకి. ఆంధ్రాభ్యుదయవారం వచ్చింది. ఆహ్వాన సంఘానికి గోపాలం ప్రెసిడెంటు. శారద సెక్రటరీ.

ఒకనాడు బి. ఏ విద్యార్థులు ప్రాఫె సర్లకు టీ పార్టీ చేసేరు. ఆ రోజుతో కాలేజీ క్లాసులు ఆఖరు ఆ సంవత్సరానికి విద్యార్థులు చాలామంది మాట్లాడే రాసంద ర్భంలో, ఒకరినుండి ఒకరు పొందబోయే ఎడబాటుకి తమ సంతాపాన్ని వెలిబుచ్చు కున్నారు. గోపాలంకూడా మాట్లాడేడు. అతన్ని గాఢమైన విచార మావేసించింది. అతను తలపోసే ఎడబాటు శారదతో- ఎడ బాటేనని అతని కళ్ళే చెబుతున్నాయి. ఆ విషయం శారదా గ్రహించింది. గోపాలం మనస్సు ఎంత సున్నితమైనదో ఆమెకు తెలిసింది. టీ పార్టీ ముగిసింది. ప్రాఫెసర్ల కారమీద, జట్లాల మీద తరలిపోతున్నారు తమ సంతాప మహాసామ్రాజ్యాలకి. విద్యార్థులు వెకిళ్ళ మీదా, కాళ్ళమీదా తమతమ వెలపులు చేరుకుంటున్నారు. శారదా, గోపాలం అక్కడే వుండిపోయేరు క్లయ్య బామ్మ ల్లాగ. మూర్ఖుడైవున్నాడు. గోధూళి తేసుకొంది. సరెండ కాంతిలో తళతళ లాడుకూన్న స్వర్ణ విగ్రహం లాగుంది శారద. గోపాలం, శారదా కాలేజీచోస్తలు దాకా పడినా రెల్లాగోకష్టం మీద. నిరీవ ప్రతిమలలా గోడకానుకు నిలపడాడు. చూస్తూ, కాని మాట్లాడరు. ఆ ప్రక్కవ పోతూన్న కుర్రాడొకడు వెనక్కి తిరిగి చూస్తూ పడుకున్నాడు. చీకటి పడినసంగతి ఎల్కీక్ లైట్లు తెలుపుతున్నాయి. చోస్తలు మేట్రెక్ బయటకువచ్చి “ఆయనెవరు?” అంది. శారద తనుముకోకుండా “మా అన్నయ్య” అంది. మేట్రెక్ వెనక్కి వెళ్ళి పోయింది. గోపాలం, “శారదా! ఈ దిన

(18-వ పేజీ చూడండి)

పారపాటు

(8-వ పేజీ తరువాయి)

మొత్త ఉత్సాహం వైసినదో మనజీవితాల్లో” అన్నాడు.

“నిస్సందేహంగా ఇది తిరిగి రాదుకదా!” అంది శారద.

“అయితే మరచిపోవుకదా - ఈ బాట సారిని...” గోపాలం “అదెల్లాగసాగ్యం? మరచిపోతే నువ్వే మరచిపోవాలి” అంది శారద.

“అసంభవం. నాజీవితంలో ప్రతికోణా ఇల్లాగే గడిచే ఎంతమానుండును” అన్నాడు గోపాలం. గోడవనకనుంచి మేట్రనుదగ్గింది శారద తడబడుతూ “పోతాను. ఆలస్యమయింది.” అంటూతిరుగుతూంది. గోపాలం “శారదా” అంటూ చెయ్యి చాపేడు. శారద వెనుదిరిగి “ఏం?” అంది.

“ఏమీలేదు. శారదా. నువ్వు పోవో తూంటే ఆపూల వాసనలు నన్నాహ్వానించి నట్లయింది” అన్నాడు.

శారదకేం బోధపడక, తనతల్లో మల్లెపూ గుత్తి తీసి అతనిని దావిరి - లో నికి సల్పి పోయింది. గోపాలం కోర్కె ఫలించినట్లయింది. జన్మాంతర పుణ్యాశేషో ఫలరూపం తాలుస్తున్నాయి!! శారద మాపిన సమృద్ధి యిదేనని రూఢిచేసుకున్నాడు. ఆ రాత్రి చదువుతున్నంతనే పూ ఆ పూల గుత్తిని ప్రక్కనే పెట్టుకున్నాడు. ఆ ఘుమఘుమల మళ్లూ ఎప్పుడు నిద్రపట్టిందో అతనికే తెలియదు. తెల్లవాకేకే మేలకు వచ్చి చూసుకున్నాడు. ఆపూలు వాడి వల్ల పోయాయి. అవి చూస్తే విచారం కలిగిందతనికి. అయినా ఆ యోగిని కేకులే జాగ్రత్త చేసుకోతలచుకున్నాడు జీవితనిధానాలుగా

పరీక్షలయిపోయాయి. శారద పట్టుం వెళ్లిపోయింది. తిండి దగ్గరికి. గోపాలం తిరిగి వచ్చేసేడు తన కుగ్రామానికి. ఎంత మరచి పోదామనుకున్నా ఆతను శారదను మరవలేకుండా వున్నాడు. నిరంతరం ఆమె అతని హృదయరంగంలో నృత్యం సలుపుతూంది. ఆమె మాటలతేని హృదయకు హారం లో ప్రతిస్థినిస్తున్నాయి. నైల రాత్రులలో అతనికి శారద ముఖచిహ్నం గోచరిస్తుంది. చీకటి రాత్రులలో ఆమె వినీలకుంతలాలు, వానివై మడిచిన పూకేకలు కనిపిస్తాయి.

ఇలాగ ప్రకృతిలోని ప్రత్యేకపులోనూ శారద విలాసమే కొంచెమో గోప్పొవ్వ క్షమవుతుంటుంది. ఒక రాత్రి శారదకి తనకి గల స్థితిగతులన్నీ సరిచూసుకుని, పోల్చుకున్నాడు. మరొకటి ఉత్తరం రాసేడు

“ప్రియసోదరీ—” అని మొదలుపెట్టి - జవాబు వెంటనే వచ్చింది.

రెండో ఉత్తరం రాసేడు గోపాలం.

“ప్రియసోదరీ శారదా” అని. దానికి జవాబు వచ్చింది. గోపాలం తిరిగి రాసేడు “ప్రియసోదరీ శారదాదేవీ” అని సంబోధిస్తూ. జవాబు నాలుగుకోణాలు ఆలస్యమయ్యేక వచ్చింది. గోపాలం కొంచెం ధైర్యం వహించి రాసేడు - “ప్రియమైన శారదా” అంటూ. దానికి జవాబు వచ్చింది. ఆమెమాత్రం అతనిలా సంబోధనలు మార్చడంలేదు. ఎప్పుడు రాసినా “ప్రియసోదరా” అనే మొదలుపెడుతుంది. ఈ మాట గోపాలం తెగించి రాసేడు “ప్రియా!” అంటూ జవాబు రాలేదు— ఈనాటిదాకా!

ఈనాడు గోపాలం జీవితంలో పండుగ. పట్టుం రావడమేమిటి, హోటల్లో గది తీసుకోవడమేమిటి, శారద యింటికి సెళ్ళి ఆమెను కలుసుకోవడమేమిటి - పనులన్నీ వాటంతటనే జరిగిపోతున్నాయి. గోపాలం తన యింటికి రావడంతోనే ఎన్నో యుగాల తర్వాత కలుసుకున్నట్లు సంతోషించింది శారద. కాశీనే స్నేహితులని గురించి గంటసేపు మాట్లాడింది. ఆ తర్వాత కవిత్వపురీతులు, అసంతరం రాజకీయాలు ప్రసంగించింది. పిమ్మట భోజనానికి లెమ్మంది. గోపాలం మచ్చుకు కొంచెం టెన్షన్ చేసి వస్తున్నాడు. భోజనం చేస్తున్నంతసేపూ గోపాలానికి వాళ్ళు తెలియలేదు. లోకంలోవున్న ఆనందమంతా తనమీద విరుచుకు పడుతున్నట్లయిందతనికి. “ఉక్కిరి బిక్కిరి కాకుండా ఈ ఆనందాన్నంతా ఆస్వాదించకలనా” అనే సంకోచంకూడా పొడవూపింది అతని మనస్సులో. మధ్యాహ్నం మూడయింది. గోపాలం మ్యాటిసి నినీమాసంగతి మాట్లాడడమేమిటి, శారద తటిల్లతలా తయారుకావడమేమిటి? నినీమాలో కూర్చున్నట్టేనా తెలియకుండా గోపాలం ఆనందసాగరంలో ఈడుతున్నాడు. అతనిలో. వాంచా, వివేకం నాగ్వాదం చేసుకుంటున్నాయి.

“ధైర్యం వహించు. సమయం మించి పోతూంది.”

“ఎలాగ? ఏమైనా అనుకుంటుండేమో”

“అయితే అంత అధైర్యవంతుడికి త్రిలోకసుందరి వశం కాదు”...

గోపాలం శారదపై పు చూసేడు. ఆమె కళ్ళు తెరచిపే వున్నాయి. తెరవినా మెరిసే తెల్లటి కాంతిరేఖ ఒకటి ఆమె బుగ్గలమీద మెరుస్తోంది. “ఎందుకైనా మంచిది తొందరపడి రసాభాస చేసుకోకూడదు”ని గోపాలం నిశ్చయించుకున్నాడు.

నినీమా వదిలేసేడు. ఇంటికి వెడదామంటూన్న శారద నాపి “నారూమ్లో పర్చు మరిచివచ్చేను. అది తీసుకు వెడదా” మన్నాడు గోపాలం. శారద మాటాడక అనుసరించింది. హోటల్లోకి వచ్చి, గది తలుపుతీసేడు గోపాలం. వెంటనే శారదకి గోడమీద రాతలు చూపించేడు.

* * * * *

“కాఫీ చూరి పోతూంది. త్రాగండి” అంది శారద. గోపాలం ఉల్కిసిపడి ఒక్క గుక్కలో పీల్చేసేడు ఎప్పుడో చూరి పోయిన కప్పు కాఫీ.

“సరే, యిక్కడదామా” అంటూ శారద లేచి చీర కుచ్చెళ్లు సవరించుకుంటోంది. గోపాలం లేచేడు ఆమె ఘోరీ క్రింద మెరిసే తెల్లటి శరీర కాంతుల్ని పరీక్షిస్తూ. బయట రేడియోపాట వినుబడుతూంది.

“నీ మరళి మ్రోతలో వలపులువుందిరా మ్రోగింపరామురళి కృష్ణా!”

“ఆ పాట విన్నావా శారదా” అన్నాడు గోపాలం.

“విన్నాను. బాగుంది.” అంది ఆమె. గోపాలం కొంచెం తడబడుతూ

“శారదా, ఒక్కమాట చెప్పనా, నా హృదయంలో మాట” అన్నాడు. శారద మాట్లాడకుండా చూస్తూంది.

ధనురాకృతితో నల్లగా మెరిసే ఆమె కన్నోమల మరుగున అతనికేవో ఆశాజ్యోతులు కన్పించాయి.

“శారదా. నువ్వు నన్నె లవు. నేచీకటిలో బ్రతకలేను.” అన్నాడు గోపాలం. శారద నిర్ణాంత పోతూంది. గది తలుపు మూయబడేవుండేం, అతనూ అలాంటి మాటలు మాట్లాడటం చూస్తే ఏం చెయ్యాలో ఆమెకు తోచలేదు.

“శారదా. నువ్వే నా సర్వ స్వాని వి తిరస్కరించదు” అంటూ గోపాలం ఆమె చెయ్యిపట్టుకోబోయేడు. ఇంతలో హోటల్ అదిరేట్టు ‘టప్’ అన్న శబ్దం వ్యాపించింది

రొక్కంగా అప్పులు తీసుకొనండి

వడ్డీ పద్ధతిమీద మీరు అప్పులు తీసుకోవవచ్చును. ఒక గవర్న మెంటు బాండు మెంబర్ షిప్ ఫారము రు. 4/- లకు పంపబడును. దానిని పూర్తిచేసి పంపిన వెంటనే మీకు డబ్బు చేరును.

RELIABLE CIRCULATION COMPANY, Post Bag No 64 CALCUTTA 1.

జారిపోతున్న పమిట సర్దుకుంటూ, కందిపోయిన అరచేతిని మానుకుంటూ శారదతలుపు తెరచింది. హోటల్ కు రాడు.

“ఏం సార్! కప్పులు క్రింది పడ్డాయా” అంటూ గదిలో అడుగుపెట్టాడు. సమాధానం చెప్పేందుకు గోపాలానికి స్థిమితం లేదు. బయటికి వెళుతూన్న శారద ననుసరించేడు. ఆమె సరాసరి వీధి మొగలో జట్టాయెక్కింది. గోపాలం వెనకాలే వచ్చి నిలబడ్డాడు. బండి కదిలింది శారద “శలవు” అంటూ నమస్కారంచేసి మొహం తిప్పకుంది. బండికనుమాపు మేర దాటే వరకూ గోపాలం అక్కడే వుండిపోయాడు. ఆ తర్వాత వాచిన తన దవడ తడుముకున్నాడు.

* * * *

స్వగ్రామానికి తరలివచ్చినా గోపాలానికి ఆరాటం తగ్గలేదు. ఏం? తనకేం లోటు? ఆస్తిలేదనా? చదువులేదనా? శారద, తనని మోసగించి అవమానంచేస్తుందా? ఒకనాడు తెగించి ఉత్తరం రాసేడుపుస్తంగా.

“ప్రియమైన శారదా!

నువ్వొచ్చేవో నీకు తెలుసా!” అని వెంటనే జవాబువచ్చింది.

“ప్రియసోదరా!

నా పరిస్థితుల్లో వున్నవాళ్లంతా చేసేదే. ఇందులో వింతేముంది? పోనీలే. ఆమాటెందుకింక? నీక్షేమం తరచు రాస్తూవుండు ఇక్కడనేనూ, నాభర్తా క్షేమంగావున్నాం. ఆనందంగా రోజులు గడుపుతున్నాం. ఏతైతే ఇంకోసారి రా,

శారద.

గోపాలం చదువుకుని పడకకుర్చీలోనే కొయ్యబారి పోయాడు. “శారద కదివరకే వెళ్ళింది” అని. “అయితే ఆమె ఎందుకు చెప్పలేదు? తా నెందుకడగలేదు? తప్పక ఈ ముఖ్యవిషయం అడగని పొరపాటు తనదేనని తెలుసుకున్నాడు. వింతకాని వింత యేదో అతన్ని ఆవరించింది ‘నువ్వొచ్చేవో నీకు తెలిసిందా’ అంది అంతరాత్మ ‘నా పరిస్థితిలో వున్నవాళ్లంతా చేసేదే. ఇందులో వింతేముంది’ - అని ఆఖరికి సమాధానం చెప్పకున్నాడు గోపాలం.

దాగిన ద్వేషం

(7-వ పేజీ తరువాయి)

ఇద్దరూ ఒకదాబా ఇంట్లో ప్రవేశించారు. హాల్లో నాలుగు కుర్చీలు, ఒక మేజా వున్నాయి కొద్దిమూరంలో ఒక కాంప్ కాట్ ఉంది. “ఇది ఒక స్నేహితుడి ఇల్లు. ఈ కుడి పక్క ఇంట్లోనే ఒక పెంకుట్టిల్లుంది. అంక రాణు ఉండేది ఆ ఇంట్లోనే.” అన్నాడు రామచంద్రావు.

ఎవమనవున ఒక కిటికీ వుంది. ఆ కిటికీ పక్క చిన్నదొడ్డి, పూల మొక్కలూ ఉన్నాయి ఆపక్క ఒక పెద్ద మేడకనిపిస్తోంది. మాగవరావు కిటికీలోనుంచి చూశాడు మేడమీద వరండాలో రెండు తలలు కనిపించి పూరాతుగా మాయమైనాయి. మాధవరావుకి అనుమానం అధికమయింది.

“రోడ్డుమీద డాక్టర్ మార్గి గారి కారుంది. తీసుకుపోమ్మని డ్రైవరుతో చెప్పి వెంటనే రా పనుంది.” అన్నాడు రామచంద్రావుతో. రామచంద్రావు జల్లిపోయాడు.

మనదేశం

(4-వ పేజీ తరువాయి)

వారికి విరుద్ధంగా ఈ అందోళన పనికిరాదని మంత్రి భక్తవత్సలం గారన్నారు. కులద్వేష ప్రచారం కూడదని ముఖ్యమంత్రి కుమారస్వామి రాజాగారు ఉపన్యాస మిచ్చారు. ఉత్తరాదివారికి విరుద్ధంగా ఇలా పికెటింగ్ చేస్తున్న ద్రావిడనాయకులకి భక్తవత్సలం గారు ఒక ఉపదేశ మిచ్చారు. భారతదేశంలో నలు మూలలా, పల్లెపల్లెలా వ్యాపించి, స్థిరపడి, ధనమార్జించి, తమిళ్నాడుకి చేరే పేసుకుంటున్న తమిళ గుమాస్తాల్ని, అరవ సెక్రటరీల్ని, అరవ సబ్ డివిజనల్ ఆఫీసర్లని, అందరికంటే ముఖ్యంగా అరవ హోటళ్ళవారిని ఉత్తరాదివారు వెళ్ళగొట్టినట్లుయితే ఏమాతందో ఆలోచించుకో మన్నారు భక్తవత్సలం గారు. ద్రావిడ నాయకు లీవిషయాన్ని ఇదివరకే ఆలోచించి ఉన్నారు. లోకమంతటా వ్యాపించిన వారు అరవ బ్రాహ్మణులైననీ, ఆ బ్రాహ్మణులందరూ ఒకప్పుడు ఉత్తరాదివారైననీ, పూర్వశతాబ్దాలలో వారు దక్షిణాదికివచ్చి వలస ఏర్పరచుకున్నవారనీ, కాబట్టి వారిని ఉత్తరాదికి వెళ్లగొట్టవచ్చుననీ, వారిని ఉత్తరాదివారు లేవగొట్టినా తమకు చింతలేదనీ ద్రావిడనాయకుల సమాధానం.

చెన్నపట్టుంలో పికెటింగ్ సందర్భంలో పోలీసులు న్యాయంగా ప్రవర్తించడంలేదని కొందరారోపించారు. మంత్రి గోపాలరెడ్డి గారన్నట్లు ఇటువంటి నింద పోలీసువారిపైన పడవెయ్యడం మామూలయింది. ఇది వాస్తవమో అవనిందోమనకు తెలియదుగాని జరిగిన ఒక సంగతి మాత్రం తెలుసును. పికెటింగ్ చేస్తున్నవారు దౌర్జన్యానికి దిగనిమాట నిజమే. కాని వారి చుట్టూ వందలాది జనం చేరడంతో రాకపోకలకు ఆటంకం ఏర్పడుతున్నదని చెప్పి పోలీసులు నాయకులను కున్నవారిని ఆలేడు గుర్తి అరెస్టుచేసి స్టేషన్ కి తీసుకువెళ్ళి దుకాణాలు మూసివెయ్యగానే విడిచిపెడుతున్నారు. ఈ కులద్వేషకారుల ప్రవర్తనకూ పోలీసు లవలంబిస్తున్న పద్ధతుల్ని గమనించడానికి ఒక స్వామిజీ ఒక గుజరాతీ హోటల్ కు ఎదురుగా నిలబడి పరిశీలిస్తుండగా, (పిరుద్రావిడోద్యమానికి వ్యతిరేకులు) వీరిని పోలీసువారు అరెస్టుచేసి నిష్పక్షపాత బుద్ధిని ప్రకటించుకున్నారు.

ప్రకాశంగారి నోటీసులు

ముతు ధర్మాన్నను సరించి మళ్ళీ ప్రకాశంగారి నోటీసు మద్రాసు శాసన

సభ స్పీకర్ గారికి అందింది. కొందరు మంత్రుల అవినీతి ప్రవర్తన గురించి అధికారదుర్బిని యోగం గురించి శాసనసభ్యులతో ఒక సెలక్టమిటి విచారణ జరపాలని శాసనసభ కిందటి సమావేశంలో వీరిచ్చిన తీర్మాన ప్రతిపాదననోటీసుకు కాలదోషం పట్టినందువల్ల తిరిగి నోటీసు ఇవ్వవలసివచ్చింది. నోటీసు ఇవ్వడం తడుపు, కాంగ్రెస్ కార్యవర్గం నిర్మాణం ఇంకా అవుతున్న సమయంలోనే, ఈ మారు తప్పకుండా ప్రకాశంగారిపైన డిస్మిస్వరీ ఆక్షణ తీసుకు తీరతారని, అలా తీసుకోగలరని తమకు గాలికబుగ్గు అందాయనీ కొందరు మంత్రులు ప్రకాశంగారి పుట్టించేశారు. నిజానికి వారికి అప్పటికి అందిన గాలికబురుగాని తంతుకబురుగాని ఏమిటంటే వెంకట్రావు గారు మళ్ళీ కాంగ్రెస్ కార్యదర్శిగా నియమంపబడ్డారని మాత్రమే. ఆచిలవకు ఈపలవ పుట్టడానికి ఆటే నేపు పట్టలేదు.

[సీతారామ్]